

pats kompozitorius. Spaudos atsiliepimai visur buvo puikūs. 1953 m. Canberroje įvykusiame koncerte šokių grupėje buvo jau 10 šokėjų. Danutės Nasvytės grupė koncertuodavo ir lietuvių publikai, kuri ją sutiko su entuziasmu ir dideliais lūkesčiais.

Australiečio mecenato pagalba Danutei pavyko įsigyti mokyklos darbui tinkamą didelę vilą geroje Melbourne dalyje, be jokio pradinio įmokėjimo. Su Valijos gubernatoriaus Sir John Wren parama buvo įsteigta Dana Nasvytis School of Modern Dance. Mokykloje buvo įvesti aukšti darbo standartai: ilgos darbo valandos, akompanuoti pakviestas geras latvis pianistas Villis Ilster, grupės pasirodymams buvo siuvami puošnūs kostiumai. Tas viskas turėjo brangiai kainuoti ir mokytojai, ir mokinėms. Nežiūrint mecenato pradinės paramos, veltui dirbančios entuziastingos vadovės, kuri turėjo savo vyro besąlyginį pritarimą, gabių mokinių, kurios surinkdavo lėšas apmokėti profesionalui pianistui ir įsigydavo koncertams reikalingus brangius kostiumus. Šis tikros meilės darbas tapo nepakeliama finansinė našta ir grupei, ir jos vadovei.

Po eilės metų darbo fabrike Stasys Gabrijolavičius buvo priimtas į Melbourne simfoniją ir vėliau tapo vilolų sekcijos koncertmeisteriu. Didelio namo priežiūra ir nemaži mėnesiniai mokėjimai, griuvę ant jo pečių ir lėpinimo reikalingų instrumentalistų rankų, ilgai tapo nebepakeliami. Griežti reikalavimai mokinėms per metų eilę, nesulaukus grupės darbui pastovios paklausos, ėmė pakirsti visų ištvermę. Porai šokėjų iškritus iš grupės dėl vedybų, į ją įsijungė australietės, kurioms buvo svetima lietuvių darbo etika. Pamažu aiškėjo, kad Danutės svajonės išpopuliarinti Australijoje išraiškos šokį, įkūrus mokyklą, kuri, jos žodžiais "gali išvystyti naują išraiškos šokio kryptį, panaudojant Australijos jaunystę ir vitališkumą", nebeišsipildys. Pažįstantiems Danutę nesunku įsivaizduoti, koks didelis smūgis jai buvo išsvajotos mokyklos uždarymas ir šokio grupės išsi-skaidymas 1959 m. Per pirmąjį kūrybingą dešimtmetį Australijoje, Danutę pažinusių liudijimu, ji buvo dažnai nuvargusi, šokėjos išvaizdą prarandanti, bet vis dar graži, pilna entuziazmo moteris. Mokyklos netekus, ji pamažu atitolo nuo lietuvių, nuo savo draugų ir gyveno užsidariusi savo šeimoje. Daug džiaugsmo jai teikė augas jos talentingas sūnus, vėliau subrendęs į pajėgų dailininką ir meno mokytoją.

1960 m. Danutė pradėjo naują, sėkmingą pedagoginės karjeros australiečių mokyklose laikotarpį. Ji visa atsidėjo tam 25 metus trukusiam darbui Siono ordino vienuolių gimnazijose Viktorijos provincijos miestuose. 1956-57 m. dėsciusi išraiškos šokį Clarendon

DANA NASVYTIS CREATIVE DANCE GROUP AUSTRALIJA 1953

mergaičių gimnazijoje Ballarate, nuo 1960 m. ji mokytojavo Box Hill (10 metų), Warrigal (6 metus) ir Sale (24 metus), iki sulaukė 67 metų amžiaus. Sakoma, kad ji buvo labai pasišventusi savo darbui, reikalaujančiam nuolatinių kelionių iš Melbourne į darbo vietas. Ji buvo labai mylima mokytoja, vadinama Madame Dana, kurios paruošti metiniai mokinių pasirodymai tuose miesteliuose buvo laikomi didelėmis šventėmis. Paskutinis toks pasirodymas įvyko 1982 m. spalio mėn., jos anūkės Lolantos gimimo išvakarėse. Per eilę metų pamažu šlijusi sveikata, į kurią ji mažai tekreipė dėmesio, nutraukė jos darbą. Paskutinius 6 mėnesius ji sunkiai sirgo. Dėl su širdies liga susijusių komplikacijų išgulėjusi 2 mėnesius Melbourne Sv. Alfredo ligoninėje, mirčiai paruošta lietuvių kunigų, ji amžinai užmigo 1983 m. balandžio 19 d. naktį.

Melbourno dienraščiai "The Age" ir "The Herald" paminėjo Madame Dana Nasvytis of Dance mirtį ilgokais nekrologais, iš kurių galima spręsti, kad jos darbas Australijoje pareikalavo didelio pasiaukojimo ir atnešė neužtenkamai viešo pripažinimo. Australija sužinojo apie išraiškos šokį dalinai jos pastangomis, bet susilaukė tarptautinio pripažinimo, deja, be jos. Jos naujoviškos šokio idėjos Australijoje buvo tepriimtos tik paskutiniu metu. Nekrologai pripažino Danutės, kaip auklėtojos ir pedagogės, didelę įtaką į jos daugybės mokinių gyvenimą. Jos dideliu būriu su vienuolėmis-